

на моделях ран у щурів, виявивши швидшу повторну епітелізацію та вищий вміст гідроксипроліну у відновленій рані.

Висновки. Місцеве застосування рослинних олій може мати різний вплив на шкіру залежно від їх складу та патофізіологічного контексту шкіри. Склад залежить від різних способів екстракції.

ДОСЛІДЖЕННЯ ФЛАВОНОЇДІВ ТРАВИ АРАХІСА КУЛЬТУРНОГО

Себій С.М.¹, Гонтова Т.М.¹, Дученко М.А.²

Науковий керівник: Романова С.В.¹

¹Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

²Вінницький національний медичний університет ім. М.І. Пирогова, Вінниця, Україна
svetvikrom@ukr.net

Вступ. Одним з головних завдань сучасної фармації є раціональне комплексне використання відомих рослин та розширення асортименту сировинної бази. В цьому аспекті привертають увагу рослини, які широко культивуються. Одним з таких представників є арахіс культурний (*Arachis hypogaea* L.) родини бобові (*Fabaceae*). Арахіс культурний є однорічною рослиною заввишки до 70 см із сильно розгалуженими пагонами. Стебла прямостоячі, опушені або голі. Листки почергові, парноперистоскладні, завдовжки від 3 до 11 см, з жолобчастим черешком і двома парами загострених еліптичних листочків. Цвіте арахіс білявими або жовто-червоними квітками, зібраними по 4-7 у короткі пазушні суцвіття. Цвітіння триває з кінця червня або початку липня і до пізньої осені. Плоди арахісу – роздуті боби, двочотиринасінні, завдовжки від 1.5 до 6 см.

Мета дослідження. Метою роботи було якісне та кількісне дослідження флавоноїдів у траві арахіса культурного.

Матеріали та методи. Для досліджень використовували висушену та подрібнену траву арахіса культурного, яка була заготовлена в серпні 2021 р. у Харківській області. Об'єктом дослідження став 70% етанольний екстракт трави арахісу: 10.0 г (точна наважка) подрібненої сировини поміщали в колбу зі шліфом, заливали 100 мл 70% спиртом етиловим і витримували 1 годину на киплячій водяній бані, фільтрували через паперовий фільтр, екстракцію проводили двічі. Об'єднані витяги упарювали на роторному випарнику. Якісне дослідження флавоноїдів проводили за допомогою реакцій ідентифікації: ціанідинової проби, з розчинами натрію гідроксиду, феруму (III) хлориду, алюмінію хлориду. Також для ідентифікації флавоноїдів використовували метод тонкошарової хроматографії (ТШХ). Як сорбент для ТШХ використовували пластинки «Sorbfil», система розчинників – етилацетат – етанол (95:5) та хлороформ – оцтова кислота (3:1), насичені водою. Хромогенні проявники – фільтроване УФ світло (354 нм), пари аміаку, 5% спиртовий розчин NaOH. Кількісний вміст флавоноїдів в сировині визначали методом абсорбційної спектрофотометрії при довжині хвилі 410 нм у перерахунку на рутин та абсолютно суху сировину. При проведенні експерименту використовували методику монографії «Пижма квітки» ДФУ 2.1.

Результати дослідження. Попередніми фітохімічними реакціями ідентифікації та хроматографічного аналізу в тонкому шарі сорбенту було встановлено, що 70% етанольний екстракт трави арахісу містить флавоноїди. Природу флавоноїдів визначали за допомогою ціанідинової реакції за Бріантом: водний шар мав більш інтенсивне рожеве забарвлення, ніж

органічний, що свідчило саме про глікозидну природу флавоноїдів. Вміст флавоноїдів, визначений спектрофотометричним методом, склав $1.85 \pm 0.04\%$.

Висновки. В траві арахіса культурного встановлено наявність та визначено вміст флавоноїдів. Одержані результати поглиблюють знання стосовно хімічного складу цієї сировини і можуть бути використані при розробці методів контролю якості на досліджувану сировину.

***RUTA GRAVEOLENS L.* – АКТУАЛЬНА РОСЛИНА ДЛЯ ДОСЛІДЖЕНЬ У 21 СТОЛІТТІ**

Сергієнко Т.В.

Наукові керівники: Михайленко О.О., Георгіянец В.А.
Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна
tanyatatiana171@gmail.com

Вступ. *Ruta graveolens L.* добре відома як декоративна та лікарська рослина. Ще наші предки використовували дану рослину для лікування через її цілющі властивості. Є багато різноманітних згадувань цієї трави у легендах, повір'ях та історії. Так, вважалося, що рослину використовував Мітрідат VI Євпатор, ще до нашої ери в Криму. Він приймав її як протиотруйний засіб. По одній з версій саме через нього рута запашна набула розповсюдження в Криму. Також, є документальні підтвердження в роботах Діоскорида і Гіпократів в V ст. до н. е., про застосування цієї лікарської трави. Ще одним прикладом відомості про дану рослину, є те що у часи Середньовіччя вона була поширена у садах, оскільки мала ефект зменшення збудження у чоловіків. Саме про це у своїх роботах писав німецький лікар Бокк, XVI століття. Також, вважали, що рослина має дезінфікуючі властивості, завдяки чому її використовували у часи пандемії XVI-XVII століття. Наразі, рута запашна не втратила своєї актуальності та різноманітності фармакологічних функцій. Рослина потребує додаткових досліджень, задля підтвердження своїх цілющих властивостей та поширення використання, як рослинної сировини у медицині.

Мета дослідження. Аналіз сучасного стану досліджень рути запашної, її розповсюдження, хімічного складу, використання у народній медицині.

Матеріали та методи. У роботі було використано контент-аналіз, аналітичний, логічний та узагальнюючий методи для опрацювання поточних даних про руту.

Результати дослідження. Рута походить із Середземномор'я. В Україні раніше росла лише на Кримському півострові, на сухих кам'янистих і щебнистих схилах. На даний час рослину розповсюджена у дикому вигляді в південно-західній частині, а саме в Івано-Франківській, Львівській, Закарпатській областях. Завдяки своїй фармакологічній активності та яскравому зовнішньому вигляду активно культивується в ботанічних садах по всій країні.

Рослина досить популярна та має широке використання у народній медицині. За даними довідників, завдяки їй лікували сечокам'яну хворобу, жіночі й серцеві хвороби, гастрити, кольки, геморой, головні болі, нервові розлади, знімають судом та спазми. Додатково, її застосовували як засіб, що збуджує апетит. Було відомо, що рута впливає на гладку мускулатуру, нервову систему, структуру кровоносних судин та може виступати протиотрутою. Також, холодним настоем рослини лікували забиття, удари, синці, пролежні й